

Tilskudslivrente fra Statens Side. Den skal være lige saa stor som den Livrente, han selv har erhvervet sig, dog ikke større end 200 Kr. aarlig. Denne Tilskudslivrente kan med den her nævnte Begrænsning fordres af en Interessent i Anstalten i saadant Omfang, at hans hele aarlige Indtægt naar op til 500 Kr., naar vedkommende er ugift, medens et Ægtepars Indtægt kan naa op til 700 Kr., før der sker noget Fradrag i Tilskudslivrentens Størrelse. Disse Grænsebeløb for Indtægten kunne yderligere forøges med indtil 200 Kr., naar der er uforsørgede Børn. Et Ægtepar, hvor baade Manden og Konen har naaet det 65de Aar, kan altsaa faa indtil 400 Kr. i Tilskudsrente fra Statens Side, naar der har været gjort Indskud for dem begge. Hvis den paagældende har privat Understøttelse saasom i Form af Husrum, Pension, privat Understøttelse og lignende, lades ude af Betragtning indtil 100 Kr. for en ugift og indtil 150 Kr. for et Ægtepar af saadan Indtægt, naar Statens Tilskudslivrente skal ansættes. Det er selvfølgelig gjort for ikke at tilintetgøre Ydelsen af privat Hjælp.

Hvis nu Interessenten paa den Maade ikke faar det fulde Beløb i Tilskudslivrente, som hans egen Livrente efter de Bestemmelser, jeg her har nævnt, berettiger ham til — han behøver maaske slet ikke at nyde den straks eller kun i mindre Grad i de første Aar — med andre Ord, naar han klarer sig selv ved sine almindelige Indtægter og den Livrente, han har erhvervet for sine opsparede Penge, uden at gøre Brug af den fulde Statstilskudslivrente, indtil sit 70de Aar, kan han derefter faa saa meget rigeligere. Han kan da selvfølgelig faa en Tilskudslivrente, saaledes som han hele Tiden har kunnet faa den, men desuden forøget med det dobbelte af, hvad han i de 5 Aar gennemsnitlig har sparet Staten for. Paa den anden Side er Staten til den Tid ikke saa nøjeregnende med Aarsindtægten, idet den kan forøges med 40 pCt. ud over, hvad jeg før nævnte, saaledes, at det vil kunne blive 700 Kr. for en enligstillet Person og 980 for et Ægtepar, før der sker noget Fradrag i Statstilskudslivrenten. Og saa kan vedkommende endda have den Hjælp, som jeg før nævnedes, paa 100, resp. 150 Kr., uden at det regnes med. For at illustrere dette, skal jeg tage et lille Eksempel. Lad os for Simpelheds Skyld tage en enlig stillet Person, ugift, Enke-mand eller Enke, der har skaffet sig en aarlig Livrente paa 200 Kr. fra sit 65de

Aar. Han eller hun har da Krav paa at faa 200 Kr. aarlig i Tilskudslivrente. Men hvis vedkommende ikke gør Brug deraf eller kun gør delvis Brug deraf, hvis han i de 5 Aar fra 65 til 70 saaledes kun modtager gennemsnitlig 80 Kr. aarlig af Staten, har Staten derved i en vis Forstand sparet 120 Kr. aarlig. Den Tilskudslivrente, som den vedkommende kan erhverve sig efter sit 70de Aar, er da 200 Kr. + det dobbelte af 120 Kr., altsaa i alt et Beløb af 440 Kr. Dette i Forening med hans egen Livrente paa 200 Kr. giver ham altsaa en samlet Indtægt af 640 Kr. Han har Lov til, før end der sker noget Fradrag, i den Alder at have en Indtægt paa 700 Kr. Hvis altsaa hans Indtægter ad anden Vej ere mindre end 60 Kr. aarlig, sker der intet Fradrag i denne Tilskudslivrente fra Staten paa 440 Kr.; først naar hans Indtægter ad anden Vej gaa op over de 60 Kr., sker der Fradrag. Hvis en saadan Mand slet ikke i Alderen fra 65—70 Aar gør Brug af Statens Tilskudslivrente, vil han senere, naar han bliver 70 Aar, kunne faa i Tilskudslivrente indtil 500 Kr. — og indtil 600 Kr., hvis han tillige har uforsørgede Børn.

Hvad hører der nu til for at skaffe sig en Livrente fra det 65de Aar som den, jeg her har nævnt? Lovforslaget er ledsaget af Anmærkninger, der give Oplysninger i saa Henseende, og jeg skal tillade mig med Hensyn til Enkelthederne at henviser dertil; det vil være unødvendigt her at gaa i Detailler med mange Tal. Men en enkelt Ting ønsker jeg dog at nævne. Det er indlysende, at jo tidligere man begynder, desto lettere gaar det, dels fordi man da er forpligtet til i al Fremtid at give et mindre aarligt Tilskud, end hvis man indtræder senere som Interessent, og tillige fordi der da løber forsvarlig paa med Renter. Der ligger heri en meget stærk Opfordring til at begynde tidligt; man kan da eventuelt ogsaa gøre sig tidligt færdig med sine Forpligtelser. Jeg skal her nævne, hvorledes Sagen stiller sig for den, der begynder saa tidlig som muligt og gør saa store Indskud som muligt; for ham bliver altsaa Fordelen ogsaa den største. Den unge Mand, som fra sit 15de Aar — enten det nu er ham selv eller andre, der gøre det for ham — indskyder Maksimum, 50 Kr. aarlig, kan være færdig med sine Forpligtelser i Løbet af 5 Aar; han er saa 20 Aar gammel; og han skal være færdig, han kan ikke fortsætte Indskuddene, naar han gør dem paa den Maade, naar der er gaaet 3 Aar til, alt-